

OP WEG NAAR COMPOSTELA

CADIZ-SEVILLA
(deel 6)

VOORSTELLING TOCHT

Het is de bedoeling dat ik een pelgrimstocht onderneem naar Santiago de Compostela, vertrekkend aan de Waddenzee (in het noorden van Nederland) tot de Atlantische oceaan in Spanje, via verschillende GR- en pelgrimspaden. In de zomermaanden doe ik het noordelijke gedeelte en in de wintermaanden doe ik het zuidelijke gedeelte langs de historische route “Via de la Plata”. Hieronder een schets van de route die we nu gelopen hebben.

Op de volgende bladzijde toon ik de route in zijn geheel. Het traject met de rode bolletjes is het traject dat ik reeds heb afgelegd. Het traject aangegeven met de blauwe bolletjes is het traject dat we nu gelopen hebben. De zwarte verbindingslijnen dienen nog gelopen te worden.

DEELNEMERES

Michel Claesen (lid GR50+)

Bilzen

Lut Guns

Sint-Martens-Boedegem

Myriam De Rese (lid GR50+)

Blanden

Ludwig D'Haese (lid GR50+)

Merchtem

André Junius

Merchtem

Hilda Spiritus (lid GR50+)

Hoeselt

Dinsdag 5 november 2013

Brussels Airlines brengt ons naar Malaga alwaar we bij Malagacars een auto huren. Met deze auto verplaatsen we ons naar Los Palacios Y Villafranca in de provincie Sevilla waar we een vakantiewoning hebben gehuurd. Bij onze aankomst installeren we ons in de woning en niet veel later krijgen we al het bezoek van de buurman die ons komt vertellen dat we steeds een beroep op hem mogen doen in geval er een probleem mocht zijn. Gelukkig dat Myriam een redelijk mondje Spaans spreekt want anders zouden we niet veel verstaan hebben van het gesprek van de buurman.

Woensdag 6 november 2013

- Van : Cádiz
- Naar : Puerto Real
- Afstand : 27 km
- Duur : 8 uur

Ik zet mijn weg naar Santiago de Compostela verder. Ik doe nu het gedeelte van Cádiz tot Sevilla en laat mij vergezellen door drie andere wandelaars en één chauffeur die de wandelaars alle dagen naar het vertrekpunt zal brengen en hen zal ophalen aan het eindpunt.

Vandaag stappen we eigenlijk in omgekeerde richting. André, onze chauffeur, heeft ons afgezet in het dorpje Puerto Real en rijdt dan door naar Cádiz. Zo kan André een dag uittrekken voor de stad te bezoeken.

We stappen vandaag de gehele dag in het natuurpark “Bahia de Cadiz” dat vooral gekenmerkt wordt door zijn zoutwatermoerassen. Er wordt hier tevens aan zoutwinning gedaan.

Hierboven op de foto een schuin hangende bloemstengel van een agave. De agave kan maar eenmaal bloeien. Na de bloei sterft de agave af.

We eten onze boterhammetjes op, op de oude brug die naar San Fernando leidt. Onder ons zwemmen scholen vissen die van op de brug goed zichtbaar zijn in het heldere water. De vissers leiden hun aas dan ook in de richting van de scholen vissen.

We doorkruisen het stadje San Fernando langs een verkeersvrije winkelstraat met mooie pleinen, standbeelden en gebouwen.

De spoorweg en de autosnelweg worden overbrugd door een moderne ogende voetgangersbrug welke de voetgangers ook bij regen droog houdt.

Voor we Cadiz binnenstappen komen we nog even langs de kustlijn aan een kleine haven. In Cadiz staat André ons op te wachten aan de auto. Ook hij heeft genoten van zijn uitstap naar Cadiz en denkt er aan om morgen nog eens een dag in Cadiz door te brengen.

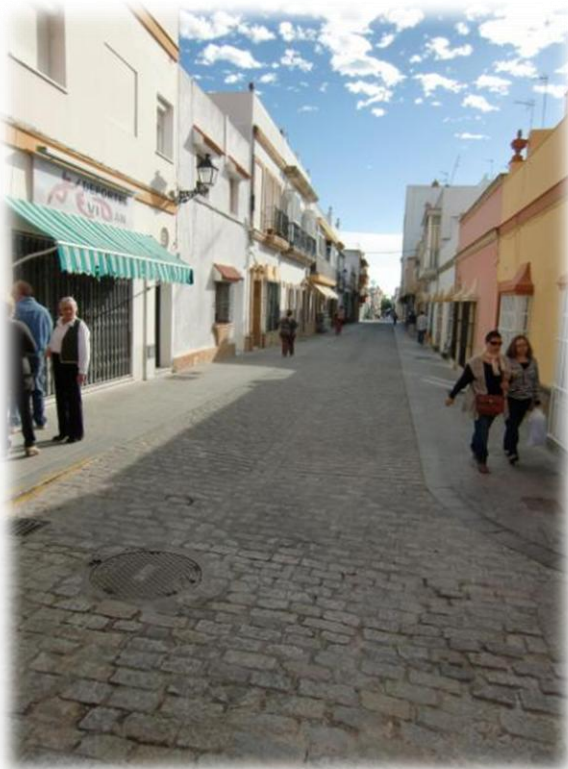
We zijn nog maar pas binnen in onze vakantiewoning of de buurman komt al langs met heerlijke zelfgekweekte tomaten. Hij laat de dames ook meteen zien hoe je tomaten lekker kunt kruiden.

Donderdag 7 november 2013

- Van : Puerto Real
- Naar : Jerez de la Frontera
- Afstand : 19 km
- Duur : 5 uur

Onze chauffeur André zet ons af in Puerto Real. André zal ook vandaag zijn dag doorbrengen in Cadiz. Michel, die blind is, wordt vandaag geassisteerd door Lut.

Ook vandaag zitten we nog voor een gedeelte in het natuurpark Bahía de Cádiz. En net zoals gisteren hebben we terug prachtig weer met temperaturen tussen de 20 en 25°C.

De pijnboom of mastboom is eigenlijk een soort den en het hout ervan is grenenhout. De vrucht is de pijnboompit. Pijnboompitten worden veel gebruikt in Italiaanse gerechten, zoals pesto, maar ook (licht geroosterd) in salades. De pitten hebben een licht harsachtige smaak en zijn rijk aan olie. De pitten bevinden zich achter in de kegel, achter de houtachtige "schubben" (zoals in een dennenappel). Door de kegels te schudden komen de pitten vrij. Dit gebeurt tegenwoordig machinaal.

Met de linker hand houdt Michel de rugzak vast van zijn assistent(e). In zijn rechter hand houdt hij een wandelstick vast waarmee hij obstakels aftast. Ondanks zijn handicap gaat hij even snel als de rest van de groep.

De tocht die we tijdens deze trekking volgen heet “Camino de Cádiz à Sevilla” en is een aanlooproute naar de historische pelgrimsweg “Via de la Plata” welke in Sevilla vertrekt. Maar net als een pelgrimsweg wordt de weg hier ook aangegeven met gele pijlen en het gele teken van de Jacobsschelp.

De grond is overdekt met zeekraal. Zeekraal groeit in zoutmoerassen, op stranden en tussen mangroven. De soorten zijn meestal minder dan 30 cm hoog. De bladeren zijn klein en schubachtig waardoor de plant bladloos kan lijken. Vele soorten zijn groen, maar kleuren rood in de herfst. De tweeslachtige bloemen worden door de wind bestoven, en de vruchten bevatten een enkel zaadje.

Zeekraal kan tegen onderdompeling in zout water. Gekookt of rauw is het eetbaar. Na het koken lijkt het qua kleur op zeewier. De smaak en structuur lijken op jonge spinaziestengels.

We komen aan in Cádiz, de hoofdstad van de gelijknamige Provincie. De goed beschutte haven is in- en uitvoerhaven en fungeert ook als vissers- en passagiershaven (veerdienst op de Canarische Eilanden). De industrie omvat scheepsbouw en -reparatie (een van de grootste werven van Spanje) maar ook machine- en vliegtuigindustrie. Er is tevens een militair vliegveld.

Cádiz ligt op de punt van een smalle landtong en wordt aan drie zijden door water omgeven; een 1400 m lange verkeersbrug verbindt de stad via de kortste weg met het vasteland. Ook is er een verbinding met San Fernando in het zuiden. Door haar gelijkenis met Havana, de hoofdstad van Cuba en tevens zusterstad van Cádiz, wordt Cádiz ook wel 'Klein Havana' of het 'Havana van Europa' genoemd. Om deze reden zijn de opnames van de James Bond film Die Another Day, dat zich onder andere afspeelde in Havana, ook opgenomen in Cádiz.

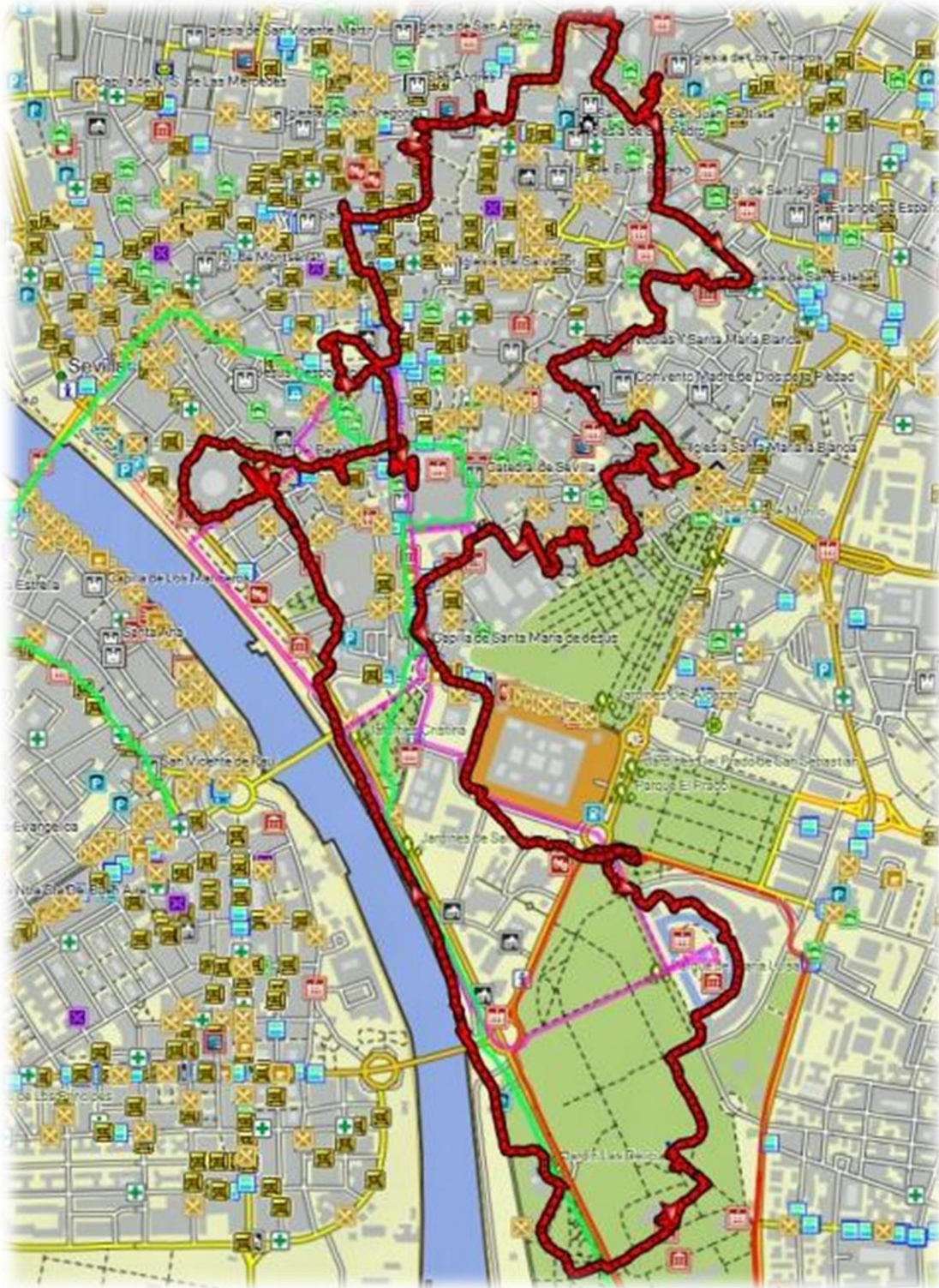

Vandaag is de buurman zelfgemaakte gazpacho komen brengen. Er zijn twee badkamers in het huis maar in een van de badkamers is er geen warm water. De buurman probeert het op te lossen maar slaagt er niet in. We nemen contact op met Anna, de eigenares van de woning, en ze zal iemand sturen.

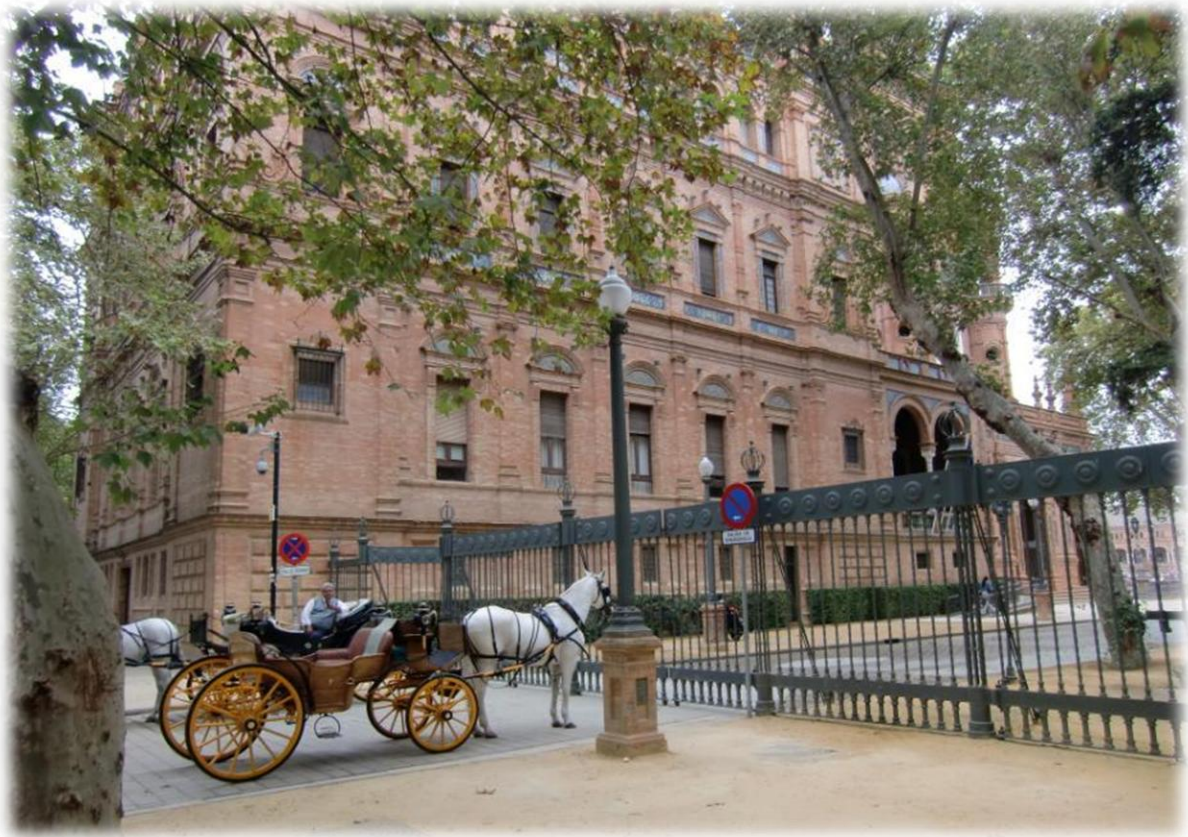

Vrijdag 8 november 2013

We hebben twee regendagen voorzien maar de weersvoorzichten blijven mooi met temperaturen tussen de 20 en 26°C en droog weer. We beslissen dan maar om vandaag een rustdag te nemen en een bezoek te brengen aan Sevilla. We rijden met de wagen tot Dos Hermanas, een voorstad van Sevilla en rijden vandaar verder met de bus naar het centrum van Sevilla. Het is immers moeilijk om een parking te vinden in het centrum.

In Sevilla worden we opgewacht door Hilda (lid GR50+) die op dat ogenblik in Sevilla verblijft. Zij zal onze groep rondleiden in Sevilla daar zij Sevilla goed kent.

Het halvemaaanvormige Plaza de España is een van de meest herkenbare pleinen van Sevilla. Ter ere van de Ibero-Amerikaanse tentoonstelling van 1929 werden er diverse gebouwen opgetrokken in het Maria-Louisa Park, allen in een tijdspanne van 15 jaar, ontworpen en opgevolgd, door een Sevillaans architect Aníbal González.

Het plein heeft de vorm van een enorme halve cirkel die volledig wordt omringd door gebouwen. Het merendeel van deze gebouwen wordt vandaag de dag gebruikt door de overheid. Geheel onderaan deze gebouwen bevinden zich 52 tegelmozaïeken, fresco's waarop alle Spaanse provincies zijn afgebeeld in azulejo's (typische Andalusische tegeltjes). Midden op het plein staat een fontein en het middenplein wordt door talloze bruggetjes verbonden met de zijkant.

In een parkje komen we enkele studentes tegen die in de buurt danslessen “flamenco” volgen. Ik mag met hen op de foto en het meisje aan mijn linker zijde heeft duidelijk een oogje op mij. Tegenwoordig is de flamenco Spanjes belangrijkste culturele exportproduct. De muziek van de flamenco wordt doorgaans niet genoteerd, maar net als veel volksmuziek oraal en via overlevering aan de volgende generatie doorgegeven.

We kiezen een rustiek restaurantje uit waar we ons tegoed doen aan een portie paella. Een paar uur later trakteert André ons op enkele gepofte kastanjes. Tamme kastanjes worden onder andere ook gegeten door eekhoorns, gaaien, kraaien, muizen en wilde zwijnen. Zij zorgen er voor dat de bomen zich in het wild kunnen verspreiden.